

PRIORITĂȚI CORECTE ÎN VIAȚĂ

Textul biblic:
Matei 6:19-34

Versetul cheie:
Matei 6:33

Ideea centrală a lecției: Căutarea Împărăției lui Dumnezeu și a adevăratei neprihăniri trebuie să fie principalele caracteristici ale vieții noastre pe aceste pământ.

Scopul lecției: Să te încurajeze să trăiești viața în lumina priorităților stabilite de Dumnezeu.

1. Nu iubi lumea (Matei 6:19-24)

Întrebă: Care sau cine este „comoara“ vieții tale? Poți porni această lecție de la definirea corectă a termenului „comoară“. Dacă vei întreba: „La ce fel de comoară s-a referit Domnul Isus în versetul 19?“, probabil că mulți vor spune: „La bani sau posesiuni materiale“. De fapt, termenul „comoară“ în contextul folosit de Domnul Isus acoperă un spectru mult mai larg. El se referă la orice lucru sau persoană care pune stăpânire pe viața noastră și care devine scopul principal al trăirii noastre pe acest pământ.

Termenul „pământ“ (v. 19: *Nu vă strângeți comori pe pământ*) în acest context poate fi un sinonim al termenului „lume“. Domnul Isus Își învață ucenicii să nu-și strângă comori într-o lume materială, care oricum într-o zi va fi distrusă, ci să-și strângă comori într-o lume spirituală, veșnică.

Sunt menționați trei factori care distrug comorile acestei lumi: moliile, rugina și hoții. Chiar dacă cei trei factori ne sugerează la propriu modul în care orice posesiune materială se alterează, se distruge și poate fi furată în lumea noastră, prin enumerarea lor Domnul Isus ne oferă un principiu general: în lumea aceasta nimic nu este durabil, totul este supus în timp distrugerii și dispariției.

Scopul discuției Domnului Isus a fost acela de a deplasa privirea ucenicilor de pe lumea aceasta trecătoare spre Împărăția lui Dumnezeu care este veșnică. Biblia vorbește despre răsplata pregătită de Dumnezeu celor credincioși în cer (vezi Matei 25:31-46; Luca 16:1-13). Binecuvântările pe care le primesc în această viață ucenicii Domnului sunt doar o palidă imagine a binecuvântărilor viitoare pregătite pentru cei care umblă cu credincioșie pe acest pământ.

Atrage atenția asupra expresiei din versetul 21: *Pentru că unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră*. Există o legătură tainică între inimă, minte și comoară, legătură pe care Domnul Isus o subliniază în paragraful 21-23. Cu cât este omul mai preocupat de viața aceasta trecătoare, de posesiunile materiale din această lume, de titluri și poziții sociale, cu atât inima și viața lui se leagă tot mai mult de acest pământ. De ce majoritatea oamenilor își doresc să trăiască cât mai mult și nu ar vrea să moară prea curând? Pentru că și-au legat inima doar de pământul acesta.

Credincioșii trebuie să înțeleagă că veșnicia lor nu se leagă de lumea aceasta. Ei sunt doar „străini și călători pe pământ“ în drum spre „o patrie mai bună, adică o patrie cerească“ (vezi Evrei 11:13-16). Ca atare, comoara lor trebuie să se strângă nu pe pământ, ci în ceruri, pentru ca inima lor să se lege tot mai mult de Împărăția lui Dumnezeu.

Folosindu-se de opoziția lumină-întuneric, în versetele 22 și 23 Domnul Isus subliniază diferența dintre cei a căror minte și viață a fost iluminată de Duhul Sfânt, ca atare, trăiesc în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, și cei care trăiesc în întuneric spiritual.

Puțin mai înainte în Predica de pe Munte, Domnul Isus le atrăsese atenția ucenicilor cu privire la menirea lor pe acest pământ: *Voi sunteți lumina lumii* (5:14). Trupul plin de lumină (v. 22) este un simbol al regenerării spirituale produse de Duhul Sfânt în viața noastră. Omul păcătos trăiește încă în întuneric și nu dorește să vină la Domnul Isus pentru că realizează că trebuie să renunțe la viața trăită în întuneric, pe care o iubește atât de mult (vezi Ioan 3:19, 20). Când dragostea de lume este înlocuită de dragostea pentru Împărăția cerurilor, viața aceluia om începe să strălucească sub puternica iluminare a Duhului Sfânt (vezi Ioan 3:21).

Atunci când inima și mintea îți sunt legate de Împărăția lui Dumnezeu, consecința este că Îl slujești cu tot ce ai doar pe El: *Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ținea la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona* (v. 24).

Atrage atenția asupra faptului că omul nu este independent și liber. Cei care spun: „Eu sunt propriul meu stăpân, eu fac ce vreau cu viața mea“, deja au un stăpân: diavolul. Cei care nu vor de bunăvoie să-și dăruiască viața lui Dumnezeu, și-o dăruiesc fără să vrea lui Mamona. Cuvântul „mamona“ este de origine aramaică și înseamnă „bogăție“ sau „profit“. În sensul folosit de Domnul Isus, el reprezintă acea lăcomie egocentristă care pune stăpânire pe viața omului. În sensul lui extins, Mamona devine un nume al diavolului, care stăpânește în inima oamenilor ghidați în această lume doar de dorința de a avea cât mai mult și doar pentru ei.

Concluzia acestui prim paragraf este: nu iubiți lumea. Domnul Isus, prin prezentarea efectelor nocive ale iubirii lumii, vrea să ne atragă atenția asupra consecințelor păcatului în viața omului. Păcatul pândeste la inima celor necredincioși și în egală măsură, dă târcoale și copiilor lui Dumnezeu. Păcatul întoarce inima omului dinspre Dumnezeu spre lume, aduce orbire spirituală și în cele din urmă robie spirituală.

2. Nu te îngrijora pentru viața de pe acest pământ (Matei 6:25-34)

Întrebă: Care sunt lucrurile care-ți produc îngrijorare în viață? Sunt multe cauze: viitorul loc de muncă, frica de boală, nevoia de bani, viitorul copiilor noștri, oamenii din jurul nostru etc.

Întrebă: E normal să ne îngrijorăm sau nu? Subliniază faptul că cuvintele Domnului Isus „Nu vă îngrijorați“ (v. 25) nu trebuie traduse ca însemnând: „Să nu vă pese“. Domnul Isus nu a vrut să ne spună că nu trebuie să mai muncim sau nu trebuie să ne mai

îngrijim de cele necesare traiului, pentru că Dumnezeu ne va da tot ce ne trebuie fără ca noi să facem ceva (împotriva unei asemenea interpretări greșite vezi Geneza 3:19; Proverbe 12:27; 2 Tesaloniceni 3:10).

Spune: E important să înțelegem bine expresia: „Nu vă îngrijorați“. Prin aceste cuvinte Domnul Isus nu a vrut să ne zică că nu trebuie să ne pese de viața noastră și de trupul nostru, ci că, preocuparea pentru viața aceasta și pentru trup nu trebuie să întrecă preocuparea noastră pentru Împărăția lui Dumnezeu. Nu avem voie să investim în viața aceasta mai mult decât în viața de dincolo.

Domnul Isus ne învățase în paragraful anterior să nu iubim lumea aceasta mai mult decât Împărăția cerurilor. Ucenicii Lui trebuie să știe să-și stabilească clar prioritățile în viață și să trăiască pe acest pământ pregătindu-se pentru viața veșnică.

Un sinonim al acestei expresii îl găsim în Luca 12:29, unde Domnul Isus spune: *Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frământați mintea*. Îngrijorarea este o frământare inutilă și periculoasă a minții noastre, care ar trebui să se ocupe cu lucruri mult mai importante. În acest caz, lecția oferită de Marta și Maria este concludentă (vezi Luca 10:38-42). Marta era îngrijorată și își frământa mintea cu lucruri importante în felul lor dar lipsite de valoare în comparație cu mesajul Domnului Isus. În schimb, Maria „și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua“ (Luca 10:42).

Întrebă: Cum am putea defini îngrijorarea în termenii Domnului Isus?

Răspuns: Îngrijorarea este absența credinței. Acolo unde slăbește sau chiar dispare credința, apare îngrijorarea și tulburarea: *Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?* (v. 30).

Expresia este adresată de către Domnul Isus atât ucenicilor atunci cât și nouă astăzi. Iubirea lumii are ca și consecință îndepărtarea de Dumnezeu, slujirea lui Mamona, scăderea în viața de credință și umblarea prin vedere. Acolo unde credința este slabă, apar primele semne de îngrijorare legate de viața aceasta și de viitorul pe acest pământ. Aceste îngrijorări ne îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu și ne fac să semănăm cu ceilalți oameni care nu-L cunosc: *Fiindcă toate aceste lucruri neamurile le caută* (v. 31a).

Soluția ne este dată în final: *Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra* (v. 33). Atrage atenția asupra ordinii corecte: mai întâi căutarea Împărăției lui Dumnezeu iar apoi celelalte lucruri. Mulți creștini ar vrea mai întâi să capete celelalte lucruri și abia apoi, dacă le mai rămâne timp, să se preocupe și de Împărăția lui Dumnezeu. Ordinea aceasta a fost stabilită de Domnul Isus și ea nu poate fi modificată.

Încheie studiul biblic cu un timp special de rugăciune în care să le ceri participanților ca în lumina acestui text să se roage pentru ajutor de sus în vederea stabilirii unor priorități corecte în viața spirituală.